

Sygn. akt **IX Ko 338/21**

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **sędzia SSO Aneta Obszyńska – Małocha (spr.)**

Sędziowie: SO **Monika Popielarska**

SO **Piotr Kluz**

Protokolant: stażysta Anna Masztalerczyk

po rozpoznaniu w sprawie zażalenia komornika **M. G.**

na postanowienie Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 września 2021r.

w przedmiocie zawieszenia w czynnościach komorniczych w związku ze wszczęciem z urzędu postępowania w przedmiocie odwołania tego komornika sądowego z zajmowanego stanowiska

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zażalenie komornika nie zasługiwało na uwzględnienie.

Postanowieniem z dnia 1 września 2021 r. Minister Sprawiedliwości na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 771) zawiesił w czynnościach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowie w związku ze wszczęciem z urzędu postępowania w przedmiocie odwołania tego komornika sądowego z zajmowanego stanowiska w trybie przewidzianym w art. 19 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy. W postępowaniu nadzorczym o sygn. (...) ustalono, że w okresie od dnia 6 czerwca 2019r. do dnia 30 grudnia 2019r. komornik M. G. nie zawarł umowy ubezpieczeniowej odpowiedzialności cywilnej pomimo ciążącego na nim ustawowego obowiązku w tym zakresie. Powyższe wynika wprost z protokołu wizytacji komornika sądowego M. G. w dniu 30 czerwca 2021r. oraz stanowiska komornika.

Odnosząc się do argumentacji zawartej w wywiedzionym środku odwoławczym podkreślenia wymaga przede wszystkim, że Sąd Okręgowy w Warszawie jest – w myśl art. 18 ust. 3 ustawy o komornikach sądowych – wyłącznie właściwy do rozpoznawania zażaleń na postanowienia o zawieszeniu komornika w czynnościach. Zawieszenie komornika w czynnościach dopuszczalne jest zaś jedynie w sytuacjach enumeratywnie wymienionych w art. 18 ustawy o komornikach sądowych. Tym samym stwierdzić należy, że zawieszenie komornika w czynnościach jest quasi środkiem zapobiegawczym i w ramach przysługujących kompetencji Sąd Okręgowy bada jedynie przesłanki formalne, stanowiące podstawę do ewentualnego zawieszenia komornika w czynnościach, nie jest jednakże uprawniony do merytorycznej oceny przeprowadzonej kontroli i jej wyników. Zawieszenie komornika w czynnościach ma na celu zapobieżenie sytuacjom, w których komornik w dalszym ciągu, w sposób niewłaściwy korzystałby z przysługującego mu imperium, a to w konsekwencji narażałoby zarówno uczestników postępowania, osoby trzecie, jak i sam wizerunek wymiaru sprawiedliwości na niepowetowane szkody (vide: Ustawa o komornikach sądowych. Komentarz 2019, red. dr Rafał Reiwer).

Analiza akt przedmiotowego postępowania doprowadziła Sąd odwoławczy do przekonania, że kontrola Kancelarii Komorniczej M. G. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowie została przeprowadzona w pełni prawidłowo, a jej wynik w sposób obiektywny mógł stanowić podstawę do zawieszenia komornika w czynnościach. Okoliczności faktyczne i prawne będące wynikiem przeprowadzonej kontroli wskazują bowiem na duże prawdopodobieństwo, że w prowadzeniu Kancelarii Komorniczej M. G. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Tarnowie wystąpiły uchybienia w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o komornikach sądowych oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 czerwca 2019r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej komorników sądowych (Dz.U. z 2019 r., poz. 1321) i poprzedzającego go rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 2003r. w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej komorników sądowych (Dz. U. Nr 232, poz. 2326). Waga tego naruszenia jest znaczna, wobec czego – w opinii Sądu odwoławczego – zasadnym jest czasowe zawieszenie komornika w czynnościach, do czasu wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy. Dalsze podejmowanie w takiej sytuacji czynności przez komornika mogłoby bowiem stanowić realne zagrożenie zarówno dla interesów stron postępowań egzekucyjnych, jak i dla dobra wymiaru sprawiedliwości. Na komorniku jako funkcjonariuszu publicznym i ogranie pomocniczym wymiaru sprawiedliwości ciąży szczególnie obowiązek przestrzegania prawa, zaś duże prawdopodobieństwo popełnienia wskazanego w zaskarżonym postanowieniu uchybienia powoduje, że nastąpiła utrata zaufania do rzetelności komornika.

Argumentacja podnoszona przez skarżącego w wywiedzionym środku odwoławczym w znacznej mierze odnosiła się zaś do meritum sprawy i prawidłowości ustaleń poczynionych w wyniku przeprowadzonej kontroli. Merytoryczną obronę w zakresie wykrytego uchybienia M. G. będzie mógł podjąć w ramach postępowania toczącego się z urzędu o odwołanie komornika z zajmowanego stanowiska. Zgodnie z art. 10 kpa, stosowanym w takim postępowaniu, strony mają prawo wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Na obecnym etapie postępowania decyzję Ministra Sprawiedliwości należało uznać za słuszną i znajdującą pełne oparcie w obowiązujących przepisach ustawy o komornikach sądowych. Już jednak na tym etapie wskazać należy na oczywistą nieprawdę argumentów skarżącego, mających podważyć słusność postanowienia o zawieszeniu w czynnościach. Otóż, głównym zarzutem pod adresem omawianego postanowienia jest argument o nieprowadzeniu działalności w okresie od czerwca do 30 grudnia 2019 r. i organizowaniu kancelarii w tym czasie. Zgłoszone wnioski dowodowe, miały tę okoliczność potwierdzić, jednakże nieskutecznie, wszak z dołączonych do akt sprawy materiałów wynika wprost, iż we wskazanym okresie kancelaria działała i rejestrowała sprawy. Protokół kontroli okresowej z dnia 30 czerwca 2021 r. wskazuje jednoznacznie, iż w 2019 r. prowadzone były sprawy, a także księgowane należności. Tym samym argumentacja co do jedynie formalnego uchybienia jest oczywiście bezzasadna, a tym samym nieskuteczna do podważania zaskarżonego postanowienia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.